UNUTMAYINIZ! AFACAN PERŞEMBE 8 Teşrinisani 1934 No. 109
8 Büyük Sahife 3 Kuruş
Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

AFACAN

Pire Nuri kuzuları arasında

Faruk Bey ne Diyor

— 1 —

Merhaba, ey Afacan,
Dayanır mı sana can!..
Sensin perşembe günü
Herkese neş'e saçan!..

— 2 —

Git, çocukları ara,
Hemen de ki onla:
"Faruk Bey harcedecek
"Size bu kış çok para!..

— 3 —

"Her dükâna dalacak,
"Bin hediye alacak!..
"Her çocuğun evinde
"Bir yadigâr kalacak!..,

— 4 —

Parayı sereyim mi,
Murada ereyim mi:
Ben bu kış çocuklara
Bir balo vereyim mi?..

— 5 —

Etmem amma fazla naz,
Hele bekleyin biraz!..
Nelerim var, söylersem
Sonra hiç tadı çıkmaz!.

Okuyvcularımızı pek coşturan PİRE NURİ, cambazlıklar yapan iki kuzusu arasında. PİRE NURİ 111 inci sayıdan başlıyarak yepyeni oyunlarile sizi kahkahalardan çıldırtacaktır. Hem yeni AFACANI, hem PİRE NUPİ'nin yeni oyunlarını dört gözle bekleyiniz.

Afacan ne Diyor

— 1 —

Ey Faruk Bey!.. Merhaba
Sana bu şiir caba!..
Senin kış geldiğinden
Haberin yok galiba?!.

— 2 —

Hırkam var yama ister,
Boğazım mama ister!..
Bütün okuyucular
Bu kış sinema ister!..

— 3 —

Bilirim sen cömertsin,
Sözünün eri mertsin!
Sakın ha bana deme:
Benim başıma dertsin!..

— 4 —

Hediyeler mükemmel,
Hepsi hoş, hepsi güzel!
Ben de çalışıyorum
Asla değilim tembel!..

— 5 —

Çocuklar zevke dalar:
Neş'eli sayıfalar!..
Gazetem çok güzeldir,
On bin okuyucusu var!..

AFACAN

HAFTANIN EN GÜZEL DERGİSİ OLACAKTIR

111 inci sayısından sonra **AFACANIN** yazıları baştan başa değişiyor. Bol resim, bol yazı, bol karikatür.. İşte **AFACANDA** her hafta bunları bulacaksınız.

Kâğıdımız daha kalın olacaktır. Her hafta sarı rengin tatlılığı, kırmızı rengin gönül alıcılığı, mavi rengin güzelliği ile bunların birleşmesinden çıkan turuncu, eflâtun, yeşil renkler kapağımızı süsleyecektir.

Yeni Romanlar, yeni Monologlar, yeni yeni yeni oyunlar, eğlenceler, hikâyeler, bilmeceler, Yarışlar, AFACANI baştan başa değiştirecektir.

Yeni Biçimli AFACANI dört gözle bekleyiniz.

Fırsat

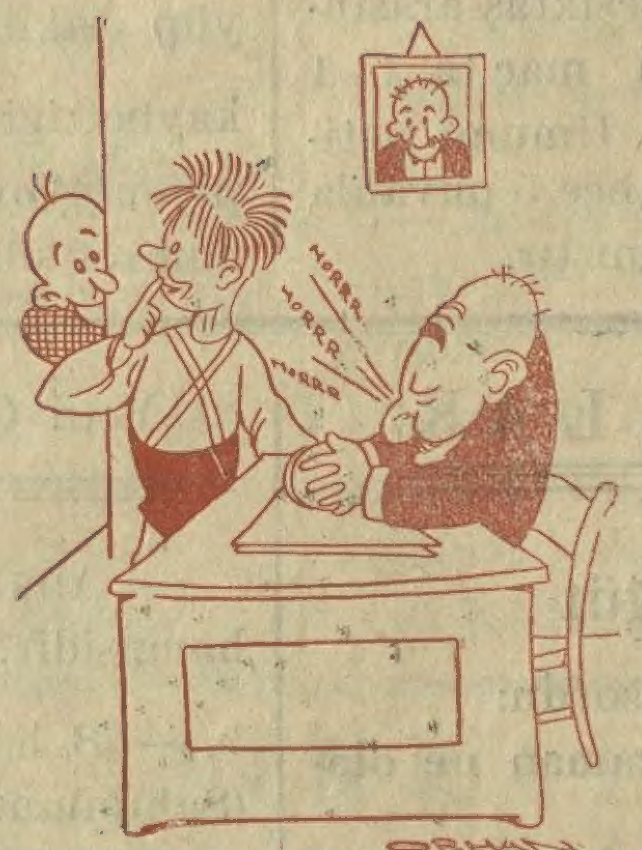

AFACAN — Sus.. gürültü etme..
— Neden Afacan.
AFACAN — Neden olacak müdür Beyi uyandırırsak ceza olarak aldığı topu bir daha elinden alamayız ..

ÇOCUKLAR

AFACANINIZ 1 SAYI SONRA MECMUA ŞEKLİNDE ÇIKIYOR

Cilt olamıyan, Çantalara girmeyen AFACANIN bu biçiminden şikâyet eden okuyucularımızı dinleyerek AFACANI mecmua biçiminde çıkarmıya karar verdik 111 inci sayıdan başlıyarak AFACAN dört renkli kapaklar içindn çok güzel olarak çıkacaktır.

AFACANIN

Bu Yepyeni Biçimi sizi Çok Sevindirecektir.

BAŞ SÖZ

Nam alma için çalışın

Size bu sayıda yine Rus romancısı meşhur "Tolstoyın,, bir başka masalını Türkçeye çevireceğim:

İpek böcekleri

Çin hükûmdarı (Go-An-Çi) nin (Si-Li-Çi) isminde bir karısı varmış. Hükûmdar, Çin milletinin karısını dünya durdukça unutmamasını istiyormuş.

Birgün karısı kraliçe (Si-Li-Çi) yi yanına çağırıp ona bir ipek böceği göstermiş ve demiş ki:

— Bu böceğin ne yaptığını ve nasıl beslendiğini öğren ki, Çin milleti seni, hiç bir zaman unutmasın?..

Kraliçe (Si-Li-Çi) kocasının sözünü tutmuş ve böceği alıp tetkike başlamış. Aradan günler geçmiş, böcek koz yapmış.(Si-Li-Çi hemen kozanın ipliğini çıkarıp bir kenara koymuş. Sonra diğer böceğin nasıl yaşayabileceğini düşünmüş dut yapraklarile beslendiğini öğrenince kısa bir zamanda birçok ipek böceği elde etmiş. Bu böceklerde birçok iplik yapmış. İşte bütün bu iplikleri bir araya toplıyan dikkatli ve çalışkan kadın onları burmuş, sonra bir mendil dokumuş ve bütün Çin milletine bunu öğretmiş!

İşte o zamandanberi, aradan beş yüz asır geçtiği halde, Çinliler halâ bu çalışkan Kraliçe (Si-Li-Çi) yi unutamamışlar!

■

Küçük arkadaşlar!.

İşte siz de büyüdüğünüz zaman bu kraliçe gibi insanlara yarıyan bir şey yapmağa çalışınız.. Ve şimdiden: (Ben büyüdüğüm gün öyle iyi şeyler yapacağım ki adımı bütün dünya unutmıyacak!) Diyiniz.

Bu kraliçeyi kendi milleti unutmıyormuş. Fakat tarihte yaptığı işlerle bütün dünyaya ismini andıran büyük adamlar çıkmıştır. Amerikayı keşfeden Kristof Kolombu kim unutur ?

Matbaada kitap basmayi icat eden (Götenberg) hiç aklımızdan çıkar mı ?

Dünyanın yuvarlak olduğunu ilk defa bulan (Galile) yi halâ kitaplar yazmıyorlar mı ?

İşte bu adamlardan başka dünyaya daha nice büyük kimseler gelmiştir. Hele ölen bir memlekete yeniden can veren yoktan var eden (Gazi Mustafa Kemal) ismini şu dakika bütün dünya bilmiyor mu ?

Çocuklar !.

Siz de böyle dünya yüzünde asırlarca iyi bir iz, şanlı bir ad bırakmak için şimdiden çalışmaya başlayın !.

(Ne-Ru)

MERAKLI ŞEYLER

Fıçıdan Ev

Eskiden (Diyojen) adlı meşhur bir feylesof vardı. Bu adam, rivayete göre, bir fıçı içinde oturumuş.

Fakat bugün tıpkı "Diyojen,, gibi kendilerine fıçıdan ev yapan adamlar vardır.

Nerede mi? diyeceksiniz? İçin de bir çok garip ve meraklı şeyler olan Amerikada !

Anlatayım : Amerikada bundan bir kaç sene evvel içki yasağı oldu. Hükûmet insanı sarhoş eden ispirtolu içkileri ortadan kaldırınca içinde şarap yapılan büyük oda kadar fıçılar meydanda kalmış. Bazı açıkgöz adamlar da bu fıçıları yere yatırıp kenarına pencereler açmışlar, tıpkı ev gibi içinde oturmağa başlamışlar.

Güneşin Işığı

Size bu havadisi alıp yazdığımız Amerika gazetelerinde bir meraklı şey daha gördük: Güneşin ışığı kaç mum ediyor?..

Bu gazetenin yazdığına göre: Güneşin ışığı tamam 2800 mum kuvvetinde imiş. Hiç birşey değil diyeceksiniz, değil mi?...

Fakat, durun birdenbire hüküm vermeyin:

Güneşin ışığı iki bin sekiz yüz mum kuvvetinde imiş amma bu yanan mumlara yarım metre mesafeden ve gözlerinizi tamamile açarak bakacakmışsınız.. Bu kuvetli ışıktan insanın gözü hiç şüphesiz ki bir dakikada kör olur.

Gazeteci

Yaşasın Spor

Şeref kupasını Fenerbahçe kazandı. Yarın lik maçlarına devam edilecek..

Türkiye Futbol Şampiyonluğunu Beşiktaş Kazandı

Türkiye Futbol şampiyonu maçları geçen pazartesi günü neticelenmiştir. Finale kalan İstanbulun Beşiktaş takımile İzmirin Altay takımı pazartesi günü son maçlarını oynamışlardır. Neticede Beşiktaş Altay takımını 3-1 yenerek Türkiye şampiyonluğunu kazanmıştır.

Şeref Kupasını Fenerbahçe Kazandı

Geçen hafta Galatasaray - Beşiktaş-Fenerbahçe kulüpleri arasında bir Şeref Turnuvası tertip edilmişti. Birinci maç Galatasaray-Fenerbahçe arasında oynandı. Sar-Lâcivertliler bu müsabakayı 1-0 kazandıktan sonra ikinci maçlarını Türkiye şampiyonu Beşiktaş takımile yaptılar ve 0-0 berabere kaldılar. Üçüncü maç Galatasaray-Beşiktaş arasında oynandı ve bu maç ta 1-1 beraberlikle bitti. Umumi neticeye göre Fenerbahçe 5 puvanla Şeref Kupasını almıştır.

İkinci küme şampiyonu olmak için çok çalışan Topkapı futbol takımı

Topkapı takımı bu sene şampiyonluk yolunda yeni zaferler kazanıyor

İkinci kümenin kuvvetli takımlarından Topkapı bu sene şampiyon olmak için çok çalışmaktadır. Bu takımda sağ açık, sol iç, orta haf oyuncuları çok istidatlı gençlerdir.

Geçen senenin şampiyonu Eyüp takımı bu sene kuvvetini kaybettiği için yeni sene şampiyonluğuna Topkapı takımı namzet olarak gösterilebilir.

Kılışe: Köroğlu

Yarın yapılacak olan lik maçları

Yarınki Cuma günü lik maçlarına devam edilecektir. Taksimde Galatasaray - Süleymaniye Kadıköyünde Fenerbahçe - İstanbulspor, Şeref sahasında da Vefa - Beşiktaş maçları oynanacaktır.

Bu maçların en mühimi bu sene büyük varlıklar gösteren İstanbulsporun Fenerbahçe ile karşılaşmasıdır.

Afacan

FIKRALAR

Bir Öğüt

Afacan Şişkoya sordu:

— Büyüdüğün zaman ne olacaksın?..

Şişko cevap verdi:

— Göz doktoru !..

Afacan şu öğüdü verdi:

— Bana kalırsa: Dişci ol.. Çünkü İnsanların gözü iki tanedir!... Ona göre iş yaparsın

Yeni Cevaplı bilmeceler

— Alfabe içinde en temiz harf hangisidir?..

— B harfidir. Çünkü daima (Sabun)un ortasındadır!.

■

Diyorlar ki: Dünya yüzünde bilinmemiş, görülmemiş hiç bir şey yoktur. Fakat ben size şimdiye kadar hiç kimsenin görmediği birşey gösterebilirim. Acaba o nedir?..

— Bir fındık ve yahut bir cevizi kırarım, içini ilk defa ben görmüş olurum!...

FIKRALAR

Aç gözlü

Şişko annesile misafirliğe gitmişti. Ev sahibi Hanım, Şişkoya bir şeker verdi. Bizimki hiç sesini çıkarmadan alıp yuttu. Onun teşekkür etmediğini gören annesi kaşlarını çatıp:

— Oğlum !... İnsana birşey verildiği zaman nederler ?...

Şişko hiç istifini bozmadı:

— " Hanım teyze!.. bir tane verir misin!..., derler !..

EĞLENCELİ HİKÂYE

DOĞRU CEVAP

— 1 —

Son sınıf imtahanlarının yaklaşması üzerine Fatma Hanım, oğlunun iki senedir ayni sınıfta kaldığı mektebin müdürüne gidip yalvarmıya başladı:

— Beyefendi !... biraz bizim çocuğu ders için sıkıştırın, okusun!... Eğer mektepten çıkmazsa çalışıp para kazanamıyacak, ben de aç kalacağım!...

Müdür bey kaşlarını çatarak şu cevabı verdi:

— Vallahi, hanımefendi!.. Oğlunuzu tanırım. Haylazın biridir. Geçen sene sınıfta kaldığı halde uslanıp bu sene dersine yine çalışmadı!.. Elimden birşey gelmez ki...

Kadın tekrar yalvarmıya başladı. Nihayet müdür bey:

— Oğlunuz öyle tenbeldir ki sizinle hiç korkmadan şöyle bir mukavele yaparım:

Oğlunuza tamam on tane sual soracağım. Eğer bir tanesine doğru cevap verebilirse, sınıfı geçiririm.. Fakat bir tane bile doğru cevap veremiyecektir !..

Kadıncağız sevinmişti:

— Söz veriyor musunuz, müdür bey ?...

Dedi. müdür bey cevap verdi:

— Evet söz veriyorum!...

— 2 —

Nihayet günler geçmiş imtihan gelmişti.

Tenbel Hasan Müdür Beyle üç yabancı mümeyizin önüne çıkıyordu. Geçen sene tarih dersinden dönmüştü. Bu sene hiç çalışmadığı yine tarih dersi idi. Hasan, dizleri titreyerek içeri girdi. Müdür bey onu görür görmez:

— Siz mi geldiniz ?.. Hasan !.. efendi!.. dedi. Oturun bakalım!.. Çalıştınız mı?..

Hasan kekeledi:

-- Çalıştım, efendim!..

— Pekalâ !.. Annenizle olan mukavelemizden haberiniz var mı?..

— Var, efendim!..

— Demek doğru cevap vereceksin, öyle mi?..

— Evet. efendim!..

— Peki!.. söyle bakalım: Tarihte Mısır hakkında neler biliyorsun ?...

Hasan bir dakika durdu ve:

— Tarihte Mısır hakkında bir şey okumadım. Fakat Mısıra dair bilgim var !..

Dedi. Muallim atıldı:

— İyi ya, oğlum!.. Anlat, bakalım?..

Bunun üzerine Hasan cesaretle söze başladı:

— Mısır iki türlüdür: Suda pişmişi, kebabı..

Muallim Bey bağırdı:

— Yeter, sus !...

İkinci suali yine müdür Bey sordu:

Orta Anadoluda eskiden kimler oturuyordu?...

Hasan durdu.. durdu... sonra şu cevabı verdi:

— Efendim !.. Büyük babam Anadoluda oturmuş amma, ortasında, mı sonunda mı bilmem!..

Müdür bey, kendini tutamayıp, bir kahkaha savurdu:

— İki sual yandı, kaldı: Sekiz.. E, söyle bakalım: Romalılar kimlerle muharebe ettiler?.. Onların başında kim vardı?..

Hasan hemen atıldı:

— Roma İtalyadadır. Büyük harpte muharebe yaptılar.. Başlarında Mosulini var.. Amma, bana babam: Çocuklar siyasete karışmaz.. Dedi. Bu sualinizi geri çeviririm.

Müdür Bey:

— Hay allahım! Sen bize sabır ver! Diye söylenip dördüncü suali sordu:

— Büyük İskendere dair ne biliyorsun?

Hasan çipil gözlerini açıp kapıyarak:

— Şunu biliyorum ki, dedi, İskender hakikaten büyüktür. Çünkü kardeşi Turhandan üç sene evvel dünyaya gelmiş..

Muallim Bey bağırdı:

—Saçmalıyorsun... Turhan da kim ?

— Teyzemin oğlu !.

— Artık imtihan odası kahkahadan çınlıyordu. Muallim B. budala Hasanı dışarı atmak istedi. Fakat müdir Bey on tane sual soracağına dair annesine söz verdiği için, mani oldu. Altıncı suali sordular:

— Saltanat tarihinde Kabakçı Mustafayı anlat!

Hasan cevap verdi:

— En sonunda kabak kendi başına patladı.

Müdir Bey birdenbire sevindi Alemdar Mustafa Paşa zamanında isyan çıkardıktan sonra öldürülen (Kabakçi Mustafa) vakasını biliyor zannedip onu teşvik etti:

— Evet! Devam et!

Hasan yılışıp:

— Geçen gün dedi, annem ondan kabak almıştı hep çürük çıktı

Muallim Bey:

— Aman Hasan Efendi ne diyorsun?

Hasan ciddiyetle başını salladı ve:

— Evet, dedi hepsi çürüktü. Fakat babam ertesi gün bir tokat attı. Kabak onun başına patladı.

Muallim ter kan içinde kalmıştı. Kapı aralığından Hasanı dinleyen arkadaşları gülmekten katılıyorlardı.

Müdür Bey yine sordu:

— Kristof Kolomp ne yaptı?

Hasan gözü kapalı cevap verdi:

— Yumurtayı dik durduttu!

Müdir Bey yine sordu:

— Mithat Paşayi anlat ?

Hasan bir cevher daha yumurtladı:

— Mithat Paşamı ? Biliyorum: Vapurdur !. Geçen gün rıhtımda gördüm!.

Müdir Bey artık Hasanın sersemliğine alışmıştı, bu sefer dokuzuncu suali sordu:

— Kanunu esasiyi anlat ?

Hasan zıpladı:

— Bildim,dedi. İstanbulda Tepebaşında gazinodur!.

Geride yalnızca bir sual kalmıştı. Artık sabrı tükenen Müdür Bey kendini tutamadı, kaşlarını çattı ve bağırdı:

— Hasan Efendi!. Hasan Efendi! Allah aşkına.. rica ederim... Artık aklını başına topla.. Hiç olmazsa bu suale cevap ver: Neye çalışmadın ?

Şimdiye kadar herkesin aptal sandığı Hasan hiç ümit edilmiyen bir cevabı vermişti:

— Müdür bey! Ben anneme: Marangoz olacağım, beni bir marangoz yanına ver, çekirdekten yetişip büyüdüğüm zaman kocaman bir atelye açayim! Dedim..

Annem de: Bizim ailemizde marangoz yetişmedi. Mektebe gidip kâtip olacaksın! Diye ısrar etti. Beni mektepten çıkarın diye çalışmadım. Gidip marangoz olacağım. San'at sahibi olanı herkes sayar ve herkeste başarabileceği bir şeye çalışmalıdır. Doğru değil mi?

Müdir Bey, Muallim Bey ve mümeyyizler hep bir ağızdan:

— Aferin, Hasan Efendi! İşte bu sözün doğru!

Diye bağırdılar ve Hasan elini kolunu sallıyarak son defa olarak mektepten çıktı.

— 3 —

Bu vak'a bundan yirmi sene evvel olmuştu.

Şimdi Hasan Efendinin kırk elli bin liralık büyük bir marangozhanesi vardır.

Hikâyecibaşı

ŞEN FIKRALAR

Tenbel

Şişko— Ben derse çalışmadığım zaman canım sıkılır!..

Afacan—Demek bütün ömrün can sıkıntısile geçiyor?!...

Acemi Şoför

Afacan bir otomobil almıştı. Birgün Şişko sordu:

— Otomobili aldığındanberi hiç tamir parası verdin mi?..

— Evet,verdim!.. Hem de tam beşyüz lira!..

—Nasıl olur?.. Pek çok ?..

—Pek alâ olur.. Bir kaza yapmıştım. Operatöre kırılan bacağımın tamiri için verdim!..

Balıklar

— Balıklar acaba çabuk büyür mü ?

Bu suali arkadaşına soran küçük Ahmet merakla cevap bekliyordu. Arkadaşı:

— Ne diyorsun! Dedi, Afacan bu yaz bir levrek balığı tutmuştu, her anlatışında boyu bir karış uzuyor!

Kestirme Cevap

Hocası Afacana sordu:

— İki limonu üç kişiye öyle taksim et ki, hepsi ayni miktarda hisse alsınlar?

Afacan durdu, düşündü ve nihayet şu kestirme cevabı verdi:

— Limonata yaparım!..

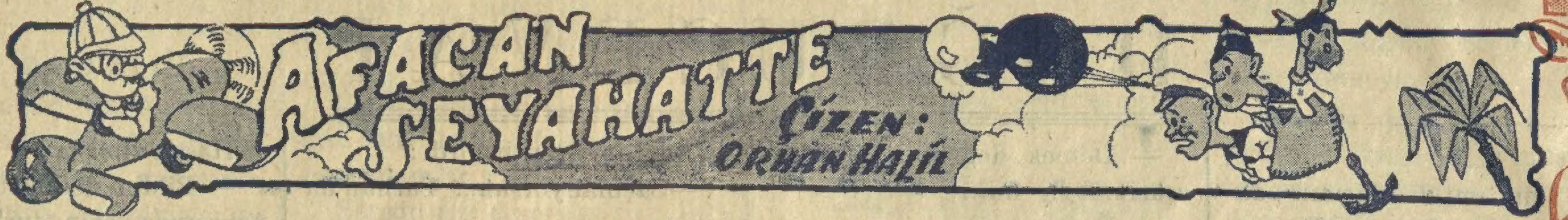

Afacan radyo ile vahşileri korkutuyor.

1 — Afacanla Topuz kapatıldıkları (Tıkı) da bir de ne görsünler? Kemikler arasında radyo, fotoğraf makineleri yok? Bu, olur fırsat değildi. Afacan:

— Topuz, dedi. Bu vahşiler kimbilir hangi yolcuları öldürüp etlerini yediler, eşyalarını da buraya depo ettiler. Benim aklıma bir şeytanlık geliyor. Eğer burada radyo makinesinde kırıklık yoksa işimiz iş, kaşığımız gümüştür. Bak onlara ne oyunlar oynayacağım...

2 — Afacan böyle söyleyerek hemen radyo makinesinin başına oturdu. Hoparlörün telini makineye iliştirdi, elektrik deposunu da makineye bağladı. İstanbulu aradı. Az sonra radyonun içinde:

— Allo.. Alla... Burası İstanbul radyosu..

Diye bir seda duyuldu. Afacan güzel bir şarkıyı dinlemeğe başladı. Kapıda duran nöbetçi kalın bir sesin kulübenin içini çınlattığını duyunca şaşkınlıkla içeri baktı.

3 — Az sonra bütün yamyamlar kulübenin kapısı önünde toplanmışlardı. Afacanla Topuz onlara gülerek, alay ederek bakıyorlardı. Vahşiler büyük bir şaşkınlık geçiriyorlardı. Ömürlerinde böyle bir şey görmemişlerdi. Bu ses adeta gökyüzünden geliyordu. Düşünüyorlardı ki belki bu ses Tanrılarının sesiydi. Hepsinin gözleri faltaşı gibi açılmıştı.

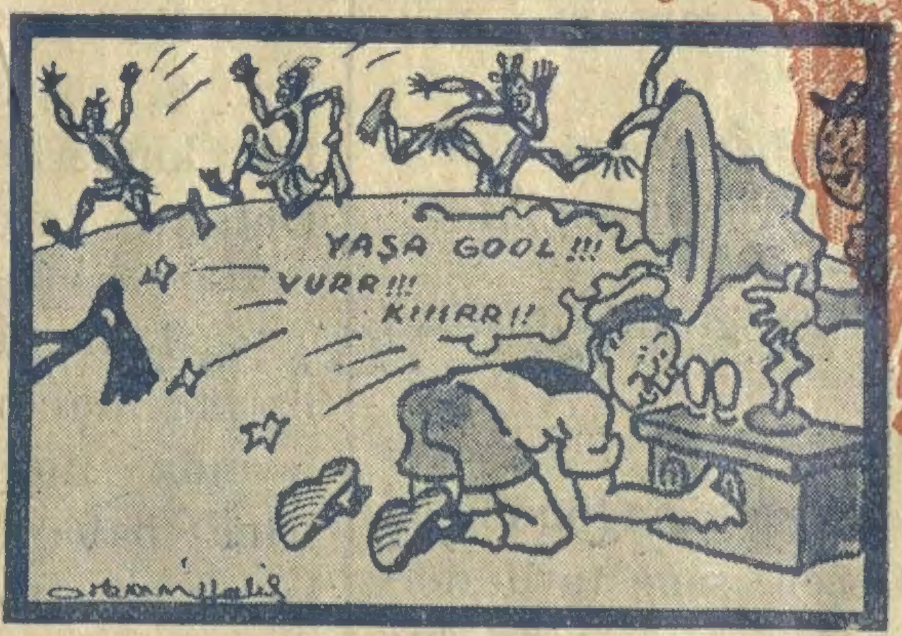

4 — Az sonra Afacan dans havası çalınan bir yeri radyoda buldu Şimdi coşkun bir oyun havası başlamıştı. Topuz makineyi yakaladığı gibi kulübenin kapısına çıkardı. Yerliler büyük bir coşkunluğa düşmüşlerdi. Bir ellerinde kalkanları, bir ellerinda mızrakları ile coştukça coşuyorlar, Saçları süpürge gibi tomtom olmuş, havaya dikiliyordu. Oyun o kadar dehşetli başlamıştı ki zaten bir Zenci havası olan rumba vahşileri kulübenin etrafında dört döndürüyordu. Mızraklar havada uçuyor, ayaklar yukarıya kalkıyor, kalkanların sert vuruşma sesleri duyuluyordu. Afacanla Topuz onlara zevkle bakıyorlardı. Hele Dikkulak büyük bir şaşkınlık içindeydi.

5 — Az sonra Afacan yine İstanbulu buldu. Galiba o gün cuma olmalıydı ki İstanbul radyosunda Beşiktaşla - Fenerin şampiyonluk maçının icra edildiği duyuluyordu. Binbir ağızdan çıkan:

— Yaşa.. Vurr.. Gol.. Sedaları vahşileri birdenbire korkurtu. Bu kadar insan sedasını ancak savaşlarda duyan yamyamlar o kadar ürkmüşlerdi ki tabanları yağlayıp kaçmağa başlamışlardı.

— Daha Var —

Afacan Mecmua Biçiminde Çıkıyor.

211 inci sayıdan başlıyarak Afacanınız mecmua biçiminde çıkmağa hazırlanıyor. Birçok küçük okuyucularımız bizim büyük şeklimizin kütüphanelerine uymadığından, çantalarının içinde eskiyip yırtıldığından şikâyet ediyorlardı. Biz bunu ve Afacanı daha iyi kâğıtla, daha güzel roman ve yazılarla çıkarmak için mecmua şekline koymayı kararlaştırdık.

AFACANDA HER HAFTA: *Bir gülünçü roman, bir macera romanı, bir gülünçlü piyes Bir gülünçlü hikâye bir monoloğ, birkaç şiir, birçok karikatür, Afacan seyahatte, Pire Nuri, Şarlonun maceralarını, bilmece yarışlarını*

Seve seve okuyacak, her haftayı iple çekeceksiniz. Afacanın mecmua biçimini bekleyiniz.

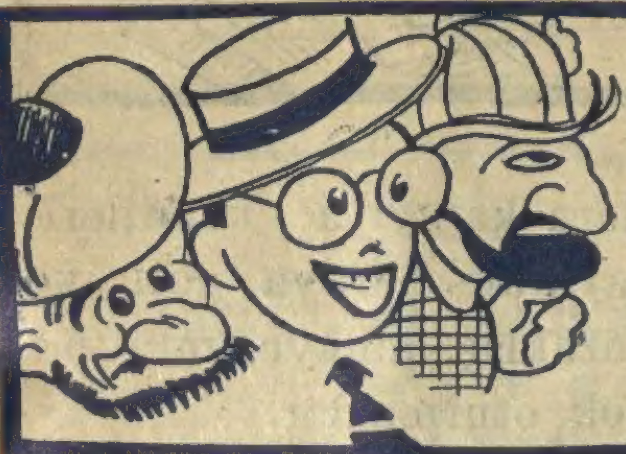

DÜNYA KOMİKLERİ GEÇİT RESMİ

Şarlonun binbir diyar yolculuğu

Geçen sayıların özü: Şarlo İtalya seyahatından dönerken bir vapura binmişti. Nasılsa denize düşmüş ve arkadaşı beş kadınla beraber bir çok maceradan sonra Afrika sahilinde kendilerini bulmuşlardı.

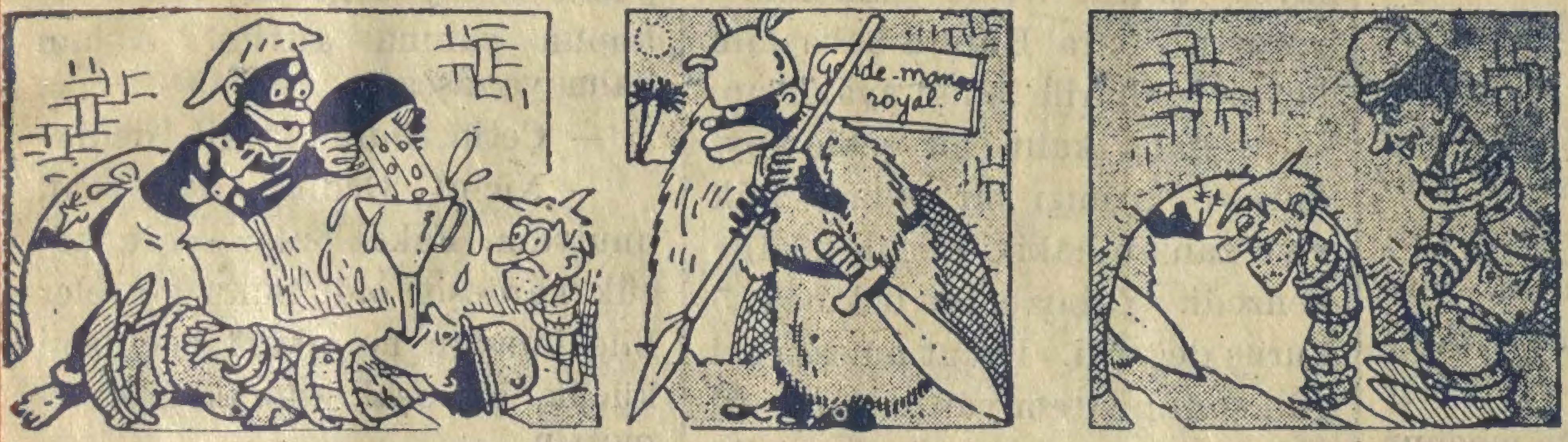

1 — Ah, fakat Şarlo'da tıpkı Afacanla Topuz gibi vahşi Afrika yerlilerinin ellerine düşmüşlerdi. İkisinin de ellerini kollarını hemen bağlamışlar, kulübeye hapsetmişlerdi. Şarloya honi ile su içiriyorlar, yemek yerine çorba veriyorlardı. Kapılarında bir nöbetçi vardı. Şarlonun aklına birdenbire bir kurnazlık geldi. Vahşi nöbetçinin kılıcının ucu kulübenin kapısına doğru uzanmıştı. Bundan istifade ederek pekâlâ bu ipleri kesebilirdi. Şarlo Beşkarışa:

— Bu işi önce sen yap.. İplerini kılınca sürtesürte kes dedi.

2 — Beş kadın yerde sürünerek vahşinin kılıcına yanaştı. İdlerini sürte sürte birer birer kesti. Artık kolları açıkta kalmıştı. Hemen yerinden kalkarak Şarlonun da iplerini çözmiye başladı.

Oooh.. Seyğili komik arkadaşı da artık bağlı durmaktan kurtulmuştu. Şarlo kollarını açtı. Beş karışı öptü, kucakladı. Sonra ikisi de birlik olarak Şarlonun iplerile vahşi nöbetçiyi bağladılar.

3 — Beşkarış: Oooh.. Artık kurtulduk. Dedi. Şarlo : Hayır diye cevap verdi. Henüz kurtulmadık.

Şimdi neredeyse zabitleri nöbetçiyi yoklamıya gelir. Ben yine bir şeytanlık düşünüyorum..

Şarlo böyle söyliyerek ocakta asılı duran bir tencerenin kurumlarile yüzünü, ellerini, ayaklarını karaya boyadı. Sonra nöbetçiyi soydu. Ağaç kabuğundan yapılmış mağferi başına geçirdi, elbisesini giydi, kılıcını belene taktı ve mızrağı da eline alarak kulübenin kakısına çıktı. Nübet beklemeğe baldı. Az sonra bir zenci zabiti karşısına dikildi.

— Daha Var —

Şen Fıkralar

Korkak adam.

İki arkadaş konuşuyorlardı. Biri:

— Bu gece, uzak yola gidceağim!..

Dedi. Öbörü de:

— Öyle ise tabaneanı al!..

Diye tenbih etti. Orada bulunan ve o adamın korkak olduğunu bile bizim Afacan atıldı:

— Vstelik bir de tabancasını versin demil mi?.

Neredelermiş?

İki çocuk arasında:

— Ka deşini görümurum, nerede?.

— Amcamın yanına gitti!.

— Amcan nerdee?.

— Babamla beraber!..

— Baban nerede?.

— Öldü!..

Aptal Mahmut

Mahallede (Aptat Mahmut) isminde, hakikaten sersem bir çocuk vardı. salyalarını ağzından saçarak konuşur, akla gelmiyen saçmalar savururdu. Birgün onu kuyudan su çekip yine içine döktüğünü gördüler. Hiç usanmadan bu işe devam ediyordu.

— Yahu!.. Ne yapıyorsun?..

Diye sordular. Sırıtarak cevap verdi: kuyunun suyunu ölçüyorum.

Kaç para eder?

İki çocuk konuşuyorlardı. Babası imam olan büyüğü:

— Cennette hep yemiş ağaçları doluymuş!.. Dedi. Diğeri cevap verdi.

— Kaç para eder. Adem ile Havvayı bir dane kopardıkları için kapı dışarı ettiler!..

Kasap çırağı

Bir çocuk, bir kasabın yanında çıraklık ediyordu, bir gün küçük kardeşi hastalandı, ağabeysi onu bir doktora götürdü. Doktor muayeneden sonra;

— Kardeşinizi her ay tartacaksınız... dedi. Kasap çırağı olan ağabeyin boş bulunpu sordu:

— Kemiğile mi?..

Kurşun kalem

Bir çocuk kırtasiyeci dükkânına girdi:

— Bana bir kurşun kalem ver!..

Adam sordu :

— Sertmi olsun, yumşak mı?..

Çocuk şu cevabı verdi:

— Sert olsun.. Çünkü darıldığım bir arkrdaşıma mektup yazacağım!..

BİR AFACANIN Hatıra Defterinden:

— Geçen sayıdan —

Tayfalar, bir daha kaybolduğum takdirde annemin ve babamın beni bulması için koluma bir çengel ve bir gemi resmi işlediler. Köstenceye geldiğimiz zaman tayfalarla vedalaşmak beni çok müteessir etti. Ben onların hepsini kucakladım ve öptüm ve birkaç küçük gözyaşı döktüm. Onlar güzel imzalarla isimlerini yazdılar ve bana hediye ettiler. Kaptan beni diğer bir gemiye götürdü ve ser tayfaya İstanbula geldiğim zaman bilet ücretimin verileceğini söyledi. Yirmi saat denizde gittim. İstanbula geldiğim zaman hava kararmıştı. Bizimkilere bir sürpriz yapmak istediğimden geldiğimi haber vermemesi için kaptandan söz aldım.

Rıhtıma çıktım ve beklenilmedik, ümit edilmedik bir sırada geldiğim zaman ne söyliyeceklerini görmek için eve arka sokaktan gittim. Oh, yaklaştığım zaman kalbim nasıl çarpıyordu! Bana birkaç sene ve belki de 100 sene evde bulunmamışım gibi geldi. Sessizce arka bahçeye geçtim ve yemek odasının penceresinden baktım. Oh, akşam yemeğimizde ne güzel şeyler vardı!. Fakat onlar mumya gibi masa başında oturuyor ve tabaklara hemen hiç dokunmıyorlardı. Annem gözlerinde mendil tutuyordu. Bedia sararmıştı ve hiç konuşmuyordu. Behiye, ekmek getirdiği zaman hıçkırıyordu. Leman ve Memduh Bey; işte bütün aile halkı! O zaman ben bir top gibi açık pencereden içeriye top gibi sıçradım ve bağırdım:

— Hey efendiler, siz de benim gibi ıssız bir adada aç kalsaydınız, daha iyi iştahanız olurdu. Oh, yarabbi, ne kadar açım, bana yiyecek birşey veriniz!. Büyük Tanrı... Fakat ben bunu tasavvur edemem, perdeyi indiriyorum. Yalnız beni bir şey bilhassa hayrette bıraktı:

Afacan çocuğun ailesi kaybettiklerinin avdetinden o kadar memnundu ki sanki onlar artık öyle koca çocuklar değillerdi. Fakat ben iyi bir ders aldım ve Behiye, beni yalnız kucaklamak istediğini söyliyerek ruhumun derinliklerine işledi. Şimdi buna lâyık olmağa çalışacağım. Hatta küçük bebek bile dayısı Çetini görünce güldü.

İyi ki kaptan balonu alarak getirdi: Profesör babamın aleyhine 15000 liralık bir dava açmış ve şimdi babamın çakımla açtığım delikleri tamir için lâzım gelen masrafı ödemesi icap ediyor.

Ablalarım kaptana gümüş bir bardak ve dostlarım, Tatar gemicilerden her birine de birer gümüş saat hediye göndermek istiyorlar. Ablalarım son derece sevimli kızlar.

XXI

Lokomotifte

Amcam bizde oturmaktan öyle bıktı ki başını alıp gitti. O, şişkin olarak gitti ve hatta tayı hatıra olarak bana hediye itmedi. Kıymetli amcamın tayı satın almadan ayrılışı hiç hoşuma giimedi. Eğer o bende olsaydı amcamın ayrılışında bu kadar müteessir olmazdım. Amcam. Sonbaharda gitmeğe hazırlanıyordu. Fakat beklenilmeyen hâdiseler onu daha evvel gitməğe mecbur etti.

Şimdi tatil, ve çocuklar oyun için kâfi derecede vakit bulabiliyorlar. İşte biz, Halilin babasının ahırında bir sergi kurduk; öğleden sonra duhuliye ücreti 5 kuruş; büyük çocuklar bunun yarısını veriyorlar. Halil maymun rolü oynuyor, Galip ayı ve ben "Hilkat garibesi,,.

Bizde başka hayvanlarla beraber daha birkaç daire var. Ben berbere gittim ve başımı tıraş ettirdim, sonra Halil yüzümü ve ellerimi koyu kahverengi bir boya ile boyadı. Bizde başka bir boya olmadığı için o, parmaklardan kalan halis boyayı kullanmağa mecbur oldu. Fakat bu boya bütün yaz çıkmadı ve ben umumi yerlere gidemiyecektim. Aynaya baktığım zaman kendimi tanımıyordum. Bedia, bir zenci ile masa başında oturmaktan hoşlanmadığını söylüyor ve Behiye ile beraber yemek yememi daha iyi buluyor, fakat Behiye de hilkat garibesi ile aynı masada oturmak istemiyor ve misafir olmadığı zaman annem beni yukarda bırakıyor.

Fakat amcam, ancak daha vahşî bir kıyafete girmek için takma dişlerini kira ile aldığım ve onları Halilin evi yanındaki kuyuya düşürdüğüme kızmıştı. Hava çok sıcaktı. Ben onları düşürmek istemiyordum. Kuyunun 12 kulaç derinliği vardı ve içine giren adam onları bulamadı. Dişler altundandı, bir avuç para kıymetinde idi ve amcam yeni bir çene almazdan evvel az daha açlıktan ölecekti. Yemek yerken kendisine çok acıdım, fakat o, böyle fena bir çocuğun af dileyişini kabul etmedi ve yeni dişlerini alır almaz (Nikeļden mi, yahut lâstikten mi, doğrusu artık bilmiyorum). Sokağa çıktığı gibi bir araba kiraladı, eşyalarını otele götürmesini tenbih etti.

Galibin bir sıpası vardı, biz onu bebeğin filine benzetmek istedik ve ben sıpayı örtmek için ablamın Kişmir şalını gizlice aldım. Fakat onun hortumu olması lâzımdı, yoksa bütün temsil bozulurdu ve biz, amcamın mikrofonundan daha elverişli birşey bulamadık. Onu kolayca taktık ve o mükemmel yaraştı. Sonra Halilin babasının beygir çullarile onun ayaklarını sarıp daha kalın bir şekle koyduk ve kırmızı bir şalla örttük ve o zaman hakikî küçük bir file benzedi. Yalnız ona bakmak 5 kuruş değerdi. Fakat amcam iki gün sonra işitemiyordu; sıpa, fil olduğunu unutarak kuduz gibi sıçramış ve hortumunu ötede beride sıkıştırmıştı. Bu, onun dişlerile beraber, amcam için büyük bir ziyandı: O, öyle hiddetlendi ki annem ağladı.

Bilmiyorum, belki o, yine gitmezdi, fakat biz onun Suriyede almış olduğu en iyi, ipekli entarisini aldık ve hocaya benzemesi için onu Halile giydirdik, başına beyaz mendilden bir sarık yaptık. Ahırda boya çömleğini kaza ile düşürdüğümüz zaman entarinin üstüne boya düştü ve fistan berbat oldu. Kumaş güzel (baştan başa ipek çiçekli) olduğundan çok üzüldüm..

Halil daha tedbirli hareket edebilirdi. Fakat temsil mükemmel oldu. 13 çocuk ve üç kız geldi. Topladığımız 75 kuruşu Hilâliahmere vereceğiz. Amcamın otele gitmesi bana vız gelir. Behiye bana mahrem olarak onun kendisine surat astığını söyledi. O, fena terbiye yüzünden büyük bir saadet kaybettiğimi söyleyor. Bana saadet lazım değil: Karnım tok, sırtım pek..

Ben ablamın en güzel saçlarını onun başındaki beneğe yapıştırdığım zaman kendisini kızdırmak istemiyordum; yalnız çinliye benzeyip benzemiyeceğini görmek istiyordum, fakat bazı insanlar şakadan hiç anlamıyorlar. Bedia, yirmi liralık saçlarını bozduğumu söyledi. Ona takma saçların ne lüzumu var? Kızlar da benim gibi sıcak havalarda saçlarını kestirseler daha muvafık olur.

Bugün akşam üzeri birdenbire kapı çalındı. Ablam aralıktan baktı ve bana:

— Çetin, bunlar geçen hafta evlerine misafirliğe gittiğim kibar insanlar. Bu aileye mensup çok sempatik bir delikanlı var. Behiye gitti. Sen tam zamanın da zenci bir uşağa benziyorsun. Git, onlara kapıyı aç, kendilerini ağırlayarak buraya getir ve sonra uzaklaş, anlayor musun? Onlar çok oturmazlar.

Kapıyı açtım, oteldeki uşak gibi yere kadar eğildim ve salona buyurmalarını kendilerinden rica ettim. Sonra Bedianın bana söylediği gibi çıktım. Fakat odada canım sıkıldı, tekrar salonda mekik dokumaya başladım ve resimlere bakmak için (Onları büyük gösteren) stroskopun yanına gittim. Ablam bana yavaşça:

— Çetin, buradan git, dedi.

— Niçin? Dedim, ah, sahi, unuttum. Fakat onlar senin küçük kardeşin olduğumu görseler bile bundan ne çıkar? Sen beni küçük bir uşak olarak gösteremezsin.

Misafirler hayretle bize baktılar ve ablam onlara yüzümü boyadığımı ve boyanın henüz çıkmadığını söylemek mecburiyetinde kaldı. O zaman onlar:

— Ah, evet, dediler. Biz onu işittik, galiba 'bu, tek başına balonla yükselen delikanlıdır?. Ve gülüştüler.

Bana öyle geliyor ki bütün şehir, başımdan birkaç felâket geçtiği için benden bahsediyor. Nerede bulunmuş olsam beni maytaba alıyorlar. Sokağa çıkmak istiyorum, erkekler benimle istihza ediyor ve bana « Hilkat garibesi » diyorlar. Boyanın çarçabuk çıkmasını isterdim. Behiyeye yüzümü kumla ovması için söyliyeceğim.

* * *

Hiç birşey fayda etmiyor. Yaptığım şaka pahalıya mal oldu. Bana öyle gülüyor ve sataşıyorlar ki, onlarla boğuşmaya yalnız kuvvetim yetişmiyor. Remziye teyzenin yanına gitmeği ve boya tamamen çıkıncaya kadar orada kalmayı düşünüyorum. Haftalarca bir hilkat garibesine benzemek tamamen faydasız: Şu da var ki, teyzem de beni tanımaz. Ben de bir zenci çocuğu kıyafetile onun hizmetine girer, boğaz tokluğuna mukabil kendisine vişnelerin çekirdeklerini çıkarmak teklifinde bulunurum. Ümit ederim ki Eylûl nihayetinde, mektepler açıldığı zaman rengim avdet eder.

Doktor Murat Bey bana « eksik uzuv » diyor. Onlar aralarında iane toplayarak beni «Mazhar Osmana» göndermek istiyorlar. Hepsi de kendilerinin son derece zeki olduklarını tahayyül ediyorlar! Geçenlerde konsere gittim fakat hiçbiri öz ablamın yanında oturmama müsada etmedi ve beni arka sıralarda bıraktılar. — Daha Var —

Unutmayın: Afacan iki hafta sonra mecmua şeklinde 16 büyük sayfa olarak 4 renkli bir kapakla çıkacaktır. Bekleyiniz.

Yarışlar Sayfası

BİLMECE-109

Bu haftaki bilmecemiz resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek *(İst. posta kutusu 617 AFACAN Gazetesi 109 uncu bilmece memuru) adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.*

Soldan sağa doğru:

1 Yayla atılır.3- Rabıt edatı.5 deniz veya nehir vesaitinakliyesi. 7- bıkmak, 8- İkisinin ortası. 11- kara vesaitinakliyesi. 14- Büyük tencere.

Yukardan aşağıya doğru:

1 Okumaktan emri hazır.2-İçinde para saklanır, 3- Saç ve tırnak uçlarını boyamak için kullanılan bir nebatın tozu. 4- İ - K - Ç. harfleri. 6 uslu durmayan. 9 Lâzım bir azamız. 10- hakan. 12- (Raca) kelimesinin ilk hecesi 13-B.A. harfleri

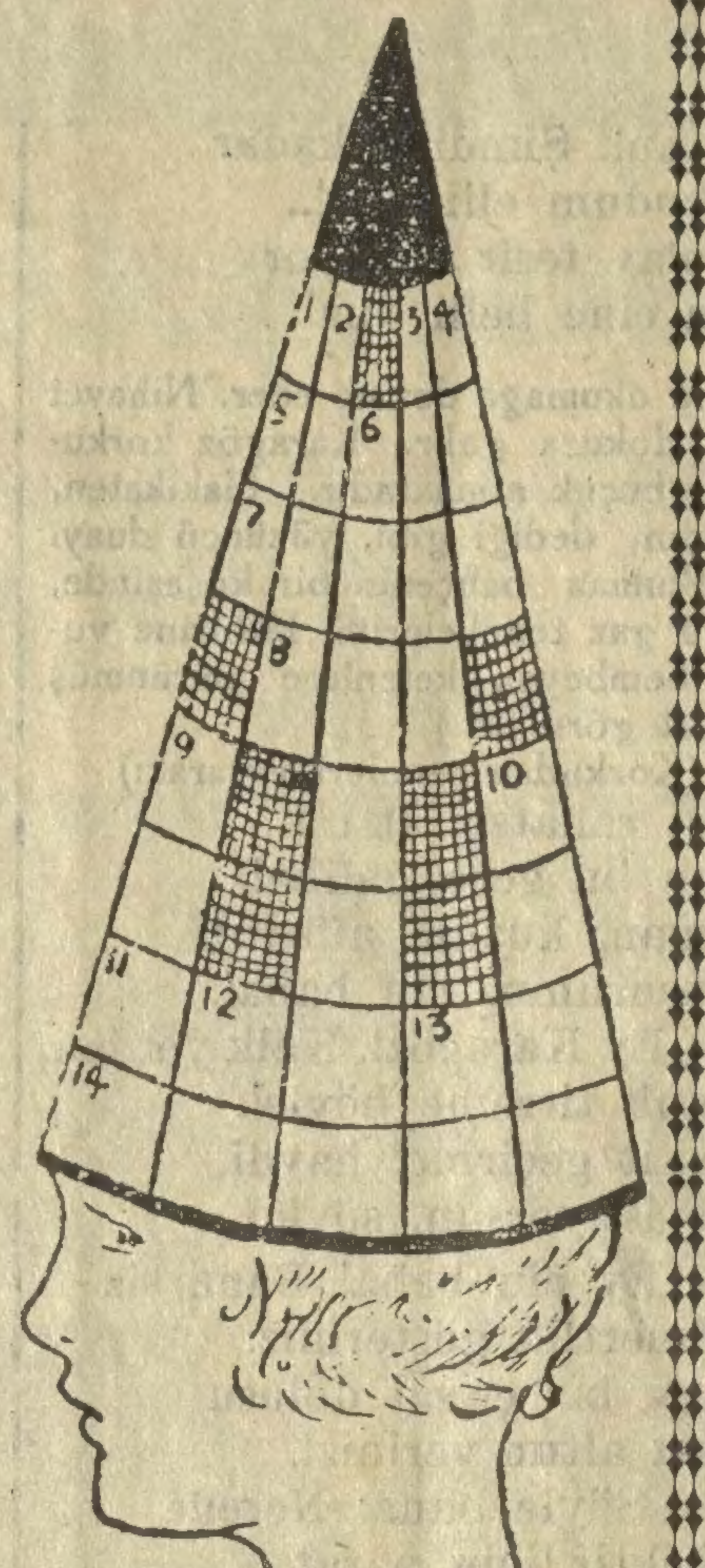

ARMAĞANLARIMIZ

BİRİNCİYE : Büyük bir albüm
İKİNCİYE : Bir dolma kalem.
Ellinciye kadar: Muhtelif zengin hediyeler verilecektir.

Kazananlar

Bilmecede kazananlar

105 Numaralı Sal bilmecemizin halli: Yengeç, İstakoz veya Karides tır. Doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz:

Bir kol saati kazanan

Beyoğlu 22 mektep No. 302 Selçuk B.

Bir dolma kalem kazanan

İstanbul Erkek lisesi No. 206 Kevork Ef.

6 aylık abone kazanan

İzmir kapalı yemiş çarşısı No. 41 Evliya Z. Nejat bey kàtibi H. 2. Şevket bey.

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.**

Muhtıra defteri kazananlar

İst. Erkek lisesi S. 1 - A No. 45 Mustâfa, Çanakkale Nedime H. ilk mek. S. 3 No. 83 Hayri, İst. Arnavutköy Tarkmanças mektebi S. 6 Janet, İst 11 inci ilk mek. S. 5 No. 187 M. Kemal, İst. 45 inci ilk mek. No. 220 Hikmet Ali, Zonguldak Namık Kemal mek. S. 4 No. 98 Sabahat, Haydarpaşa lisesi S. 2 No. 568 Orhan, Bey ve Hanımlar.

Çikolata kazananlar

(Anadoluya kitap)

Ortaköy Kaypak sok. No. 28 Sabiha, İst. Şehremini denizaptal mahallesi yeni çeşme cad. No. 40 Meral, Çanakkale orta mek. S. 1 No. 880 Makbule, Çapa 31 inci ilk mek. No. 1385 Süheylâ, Edirne - Kırk ağaç Gazi yatı mek. S. 4 A No. 19 Ziya, Zonguldak Türkiş Necmettin, Kandilli Kız lisesi S. 2. 3 No. 725 Süzan Osman, Nişantaşı Kız orta mek. S. 7. 2 No. 54 Refahat, Ankara Gümrük mıntaka memuru Cevat, Beyoğlu 15 inci ilk mek. No. 605 Hüsnü Bey ve Hanımlar.

Birer paket çay kazananlar

(Anadoluya kitap)

Ankara Çıkırıkçılar yokuşu Necati Bey apart. Ahmet bey kızı Gönül, İst. Beyoğlu Tarla başı Halepli sokak No. 39 Platon, İst. Kumkapı nişanca fırın No. 49 Kirkor, İst. Şehremini Ereğli mahallesi Masura sokak No 2 Semiha, Yozgat lisesi 2. A No. 278 Kemal, İst. 29 iik mek. S. 5 No. 370 Şükran, Samatya hacı kadın caddesi No. 38 Saime, İzmir Naman makinaları satış müdürü Ahmet Bey vasıtasile Akif, İst. Hayriye lisesi S. 6 No. 208 Bahri, İst. Şişli Osman Bey Ahmet Bey sok. No. 30 Yasemin, Sa ısun yeni kırbaç mahallesi çiftlik cad. No. 28 Hediye, Yalova bakkal Fehmi ef. vasıtasile Hamdi, İzmir Basmahane bıçakçı han kepekçisi Mahmut, Göztepe Ali Refik paşa köşkünde Samiye Hanım ve Beyler.

Birer kartpostal kazananlar

İst. Hayriye lisesi S. 8 No. 120 Ertuğrul, İst. Kadırga 3 üncü mek. S. 5 No. 441 Mehmet, Samsun efkâr sok. No. 73 018 Leman, Zonguldak orta mek. S. 1 - 1 No. 412 Temel, Galatasaray lisesi No: 40 Suat, Bursa uzun çarşı başı No. 22 Neriman, Bursa Tahtakale ebişahme mahallesi şekerci M. Ali ef. evi No. 2 Süleyman, İst. Cagaloğlu M. Fenari sok. No. 5 Flör, İst. Kız lisesi No. 994 Müzdat, İst. Kız lisesi No. 1365 Refia, Ist Fransız orta mek S. 2. A No. 200 Emine Zonguldak Mithat paşa mek. S. 4 No. 124 Rukiye, Büyükada ilk mek. No. 53 Türkân, Samsun Kefeli zade Sami B. oğlu İsmet Sami, İst. Edirnekapı Sultan hamam cad. No. 3 Nigâr Hanım ve Beyler. —SON—

Bulmacada kazananlar

48 Numaralı resimli bulmacamızda saklı bulunan (Kurdu) doğru halledenler arasında hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Bir şişe kolonya kazanan

Beyoğlu meşrutıyet caddesi yeni dünya apart. Dilber H.

Uç aylık abone kazanan

Ankara Leblebici mahallesi eski bahriye vekâlèti karşısında No. 8 hanede Seyit Ali Bey

Bir lâstik top kazanan

İst. Kız muallim mek. S. 3 - O No. 1 Belkıs Muhtar H.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

Bisküit paketi kazananlar

(Anadoluya kitap)

Kastamonu İsfendiyar Bey mek. S. 2 No. 194 Kadriye, Beyoğlu Yusufi apart. Binbaşı Arif bey kızı Makbule, İst. Çamlıca Bulgurlu Aykır oğlu sok. No. 17 Baha, İst. 5 inci ilk mek. S, 4 No. 193 Ali Rıza, Ankara Tabakhane boyacı çıkmaz sok. No. 4 Ahmet, Zonguldak Nizam sok. No. 11 hanede Niyazi, Topkapı han odaları No. 20 Handan Hanım ve beyler.

Hikâye kitabı kazananlar

Galatasaray lisesi S. 6/4 No. 1477, İst. Davut Paşa tramvay eaddesi No. 56 Sıdıka, Bursa aptal mahallesi No. 67 Azmi, Zonguldak orta mek. S. 1/2 No. 434 Hilâl, Balat karabaş mahallesi No. 9 Salamon Penso, Üsküdar Bağlarbaşı posta yolu No. 169 Jak. Kütahya lisesi S. 8 No. 98 Enver, İzmir Hilâl istasyon arkasında Çinarlı sok. No. 19 Aynur, Beyoğlu İngiliz kız mek. Sınıf 3 Soly, Üsküdar muhtelif orta mek. S. 1. A. Nurullah, İnegöl camii kebir avlusu saatçı Mehmet ef. oğlu Şevket bey ve hanımlar.

İpekli mendil kazananlar

Beyoğlu 44 üncü ilk mek. No. 112 Nazif, İst. Kumkapı nişancasında No. 43/4 Kömürcü M. Zeki. Edirne muhtelit orta mek. S. 1 - B No. 242 Şaul, İst. Edirne kapı S. Hamam bakkal Sabri, İzmir karşı yaka Kemal paşa cad. No. 116 Kemâl. Heybeliada orta mek. S. 1 Tacettin, Çanakkale orta mek. S. 1/2 No. 713 Ali, Trabzon tatbikat mek. No. 82 Muammer, Ist. Cümhuriyet kız orta mek. S. 3 - B No. 354 Nuviye, Ist, kız ,lisesi S. 1 - S No, 1418 Meliha, Antalya orta mek, S, 1, - C No, 439 Mehmet, İzmir Gazi ilk mek, S, 5 No, 472 Refik Bey ve Hanımlar,

SON

Hediye kazananlar

Ist. Aksaray Sofular Salih ef. sokak No. 14 Nedime Hanım Afacan bulmacasından bir lâstik top kazanmıştır,

BULMACA :51

Bu haftaki bulmacamız resimlidir Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (*İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 51 inci bulmaca memuru*) adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.

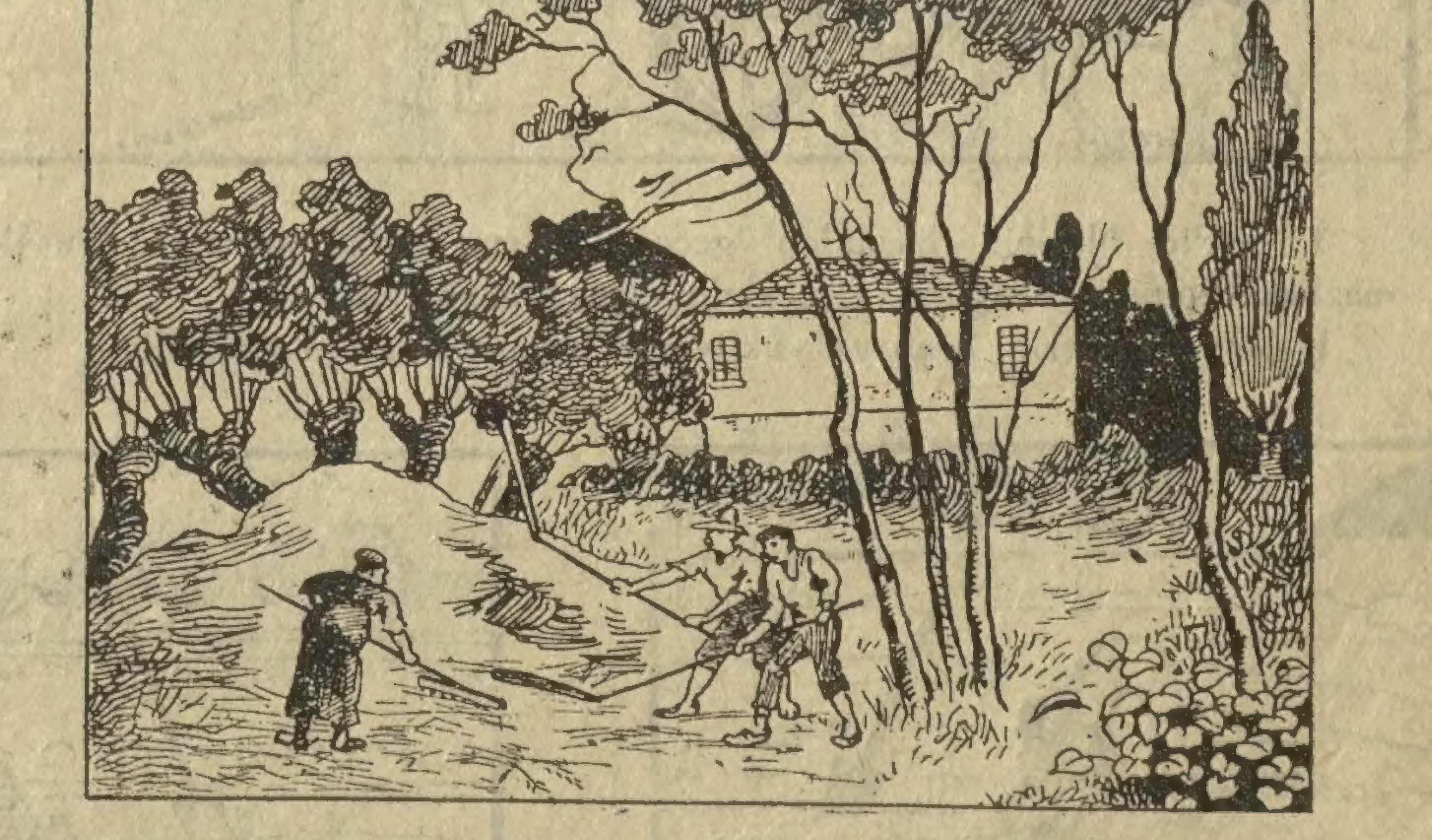

Bu resimde çifliğin sahibi bir yere saklanmış çalışan admlara bakıyor. Acaba siz bu saklanan adamı resimde bulabilir misiniz? Doğru halledenler arasında 30 kişiye muhtelif hediyeler vereceğiz.

AFACAN Bilmece kuponu : 109

AFACAN Bulmaca kopunu 50

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
Ülkü matbaası no. 40

KARAGÖZ OYUNU

Abone Şartları
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört,, 50 „

(Birinci Perde)

(Karagöz diyip geçmeyin:Şimdiye kadar, biriktirdiği çok parası vardır. Fakat eski kafalı olduğu için parasısı bankaya yatırmaz, evde saklar. Fakat olduğu belli değildir. Tavan arasında mı?.. Sandıkta mı?.. Yatağın altında mı?.. Döşemelerin arasında mı?.. Bunu bilen yoktur. İşte bunu merak eden Hacivat, kurduğu bir plânla, Karagözün evine gelir:)

Hacivat
Karagöz!.. bir sözüm var,
Otur, dikkatle dinle!..

Karagöz
Yine dalaveredir, ben konuşmam seninle!.

H. — Bu haberi duyarsan,
Korkudan kalbin atar!
Evet!.. bunu işiten
Küçük dilini yutar!..
K. — Durmadan çalıyorsun
Yalnız çene, be adam!..
Beni meraka verdin,
Söylesene, be adam?
H. — Bir dua öğrendim,
Okyacaksın gece!
Bahçeye çıkacaksın
El ayak çekilince!..
Bahçenin köşesinde
Kapanacaksın yere!
Sonra okuyacaksın
Bu duayı yüz kere!..
O zaman müthiş bir ses
Yeri, gökü yıkacak:
Birdenbire karşına
Büyük biz cin çıkacak
Dikkat kendini.. tutup
Bağırmıyacaksın sen!
Bu cin sana verecek
Artık her ne istersen!.
K.—Bu havadis mühim,
Atmıyorum yabana!...
H. — Bak işte dua budur,
Ezberleteyim sana!...

(Bak bu zamanda cin, peri gibi uydurma şeylere kimse kulak asmaz. Fakat budala Karagöz buna inanıverdi. Hacıvat bu gülünç duayı ona ezberletti:)

Dua
Hey, eçtane, mestane,
Kuzu, kuzu kestane!.
Bu duayı bilene
Derler mutlak divane!..
Yıkık, battal bir türue,
Çöp dolu bir virane!..
Az ötede görünür
Elbette tımarhane!.
Bu bahçeye gelmiştir
Oradan bir divane!.
Efetuha, mefetuha,
Şu akılsıza yuha!.
K. — Böyle dua görmedim,
Hacivat!. Etme alay!.
H. — Bu gece tecrübe et,
Bunu yapmak pek kolay!.

— İkinci perde —

(Budala Karagöz gece yarısı evin bahçesine inip, toprağa kapanır ve duayı okumağa başlar. Bir, beş, on.. Hiç durmadan tekrarlamaya devam eder.)
K. — (Bir dakika duaya fasıla verip kendi kendine söylenir:)
Yahu!. Şimdiye kadar
Okudum elli dua!..
Kolay tesir etmiyor
Bu cine belli dua!.

(Yine okumağa devam eder. Nihayet doksan dokuza gelir. Karagöz korkudan üç buçuk atmaktadır. Hakikaten, Hacıvadın dediği gibi, yüzüncü duayı okur okumaz bahçenin bir köşesinde, bir sürü gaz tenekelerini birbirine vurarak, bembeyaz kefenlere bürünmüş bir hayal görünür:)
K. — (Korkudan çeneleri vurarak:)
Sizi rahatsız ettim
Ben bu gece galiba!.
Aman, kuzum affedin
Kusurumu, cin baba!.
Cin — Ey Karagöz!. Kalk yerden,
Artık titreme böyle!.
Vakit geçirme, haydi,
Ne istiyorsun, söyle?.
K. — Ey cin baba! Bana siz
Cömertlik gösteriniz:
Tam bir çuval dolusu
Sarı altun veriniz!.
Cin — Söyle bana: Nerede
Biriktirdiğin para?.
Biliyorum: Sakladın
Onları bir kenara!.
Bu paralar nerede,
Haydi söyle bakayım?.
İstediğin altunu
Oraya bırakayım!..
K. — Cin baba!. Paralarım
Toprakla örtülüdür:
Şu incir ağacının
Altında gömülüdür!..
Cin — Şimdi sen eve gider,
Buradan defolursun !
Yarın o istediğin
Altunları bulursun!..

(Karagöz Cinin bu sözlerini dinleyip içeri kaçtı. Yatağına girince bahçedeki kordudan bir kabahat yaptığı bütün çamaşırlarının kirlendiğini gördü. Fakat yerinden kımıldamayıp uyudu. Ertesi sabah kalkıp incir ağacının dibini kazdığı zaman hayretinden gözleri faltaşı gibi açıldı, çünkü değil bir çuval altın, kendi paralarının da yerinde yeller esiyordu. Yalnız orada Hacıvadın şu mektubunu buldu:

Mektup
Ey Karagöz!.. Açılsın
Yüreğine yaralar:
Şu anda cebimdedir
Sakladığın paralar!..
Bankalarda dururken
Kasalar, kumbaralar,
Parayı yere gömer
Senin gibi maskaralar!
Sen şimdi feryat edip
Basa dur yaygaralar!..
Hacıyvat saygılarla
Bu mektubu karalar!..

(Karagöz bu mektubu okuyunca; «Eyvah!.. Yandım!.» Diye bağırmya başladı. Tam o zaman bahçe kapısı yarılanıp Hacıyvadın kafası göründu ve şu sözleri söyledi:)
Budalalar içinde
Bir tanesin, bir tane!.
Efetuha, mefetuha,
Karagöz beye yuha!..

— Perde iner —

Resimli Roman

Pire Nurinin Yaramazlıkları

No. — 49 —

1 — Pire Nurinin başından geçen son maceradan sonra halasına koştu. Artık yaramazlıkta bulunmıyacağını, uslu, akıllı olacağını söyledi. Halası sebzelerini arabaya yükliyerek pazara satmağa götürdü.

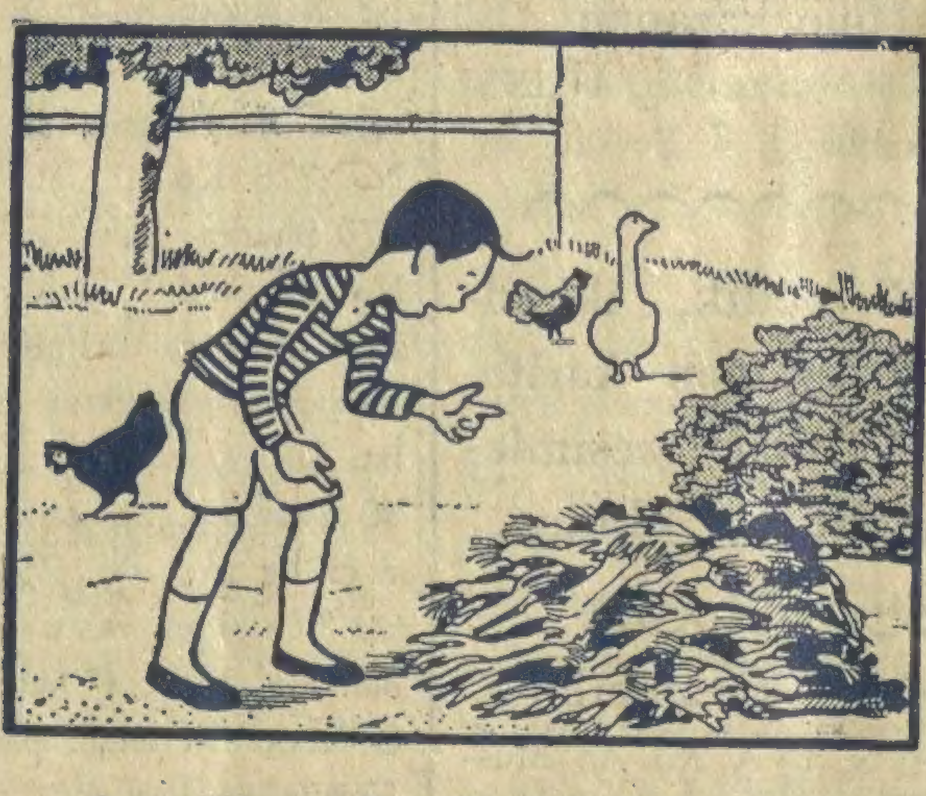

2 — Hemen Pire Nuri de bahçeye koştu. Pırasa ve lâhna fidelerini gördü. Bunları ekerse halasına yüzlü görüneceğini düşündü...

3 — Fideleri aldı, bahçeye koştu. Ekmeğe başladı. Fakat biliyor musunuz, pırasaları nasıl ekiyordu? Resimde görüyorsunuz ki bir ters ters dikiyordu.

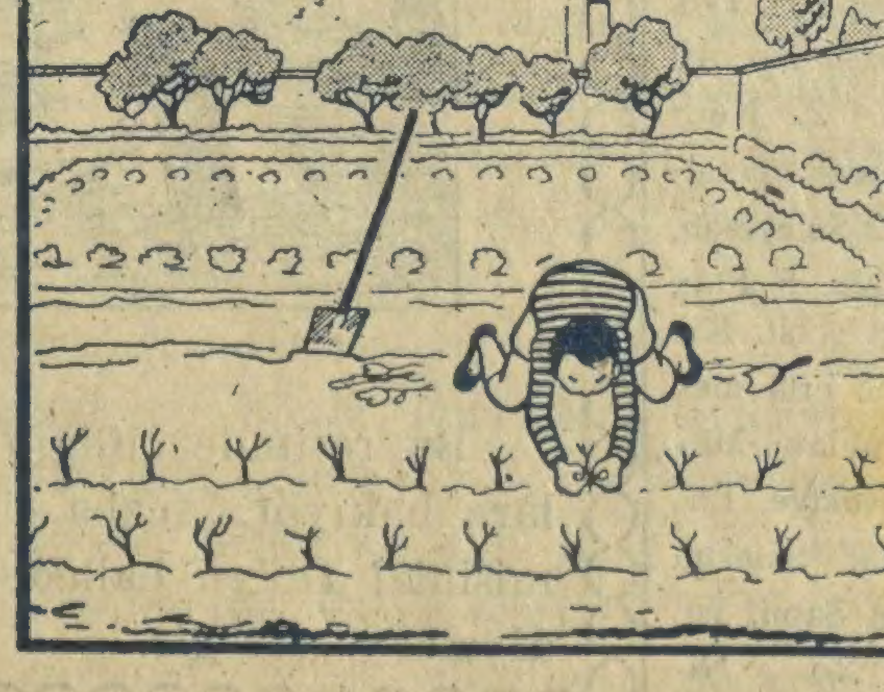

4 — Sıra lâhnalara gelince kocaman yapraklarını toprağın içine soktu. Bunların da kökleri yukarıya gelmişti.

5 — Bütün bu işler bitince Pire Nuri bahçenin karşısına geçti ve yaptığı işi seyre koyuldu. Halası şimdi kimbilir ne kadar menun olacaktı. — Sonu var —

ıs. Ülkü matbaası Cağaloğlu yokuşu No. 40 Tel: 22895 Başbuyruğu ve Genel yazı bakanı: M. Faruk